

munale Kaserner —, og de Kommuner, som nu skulle have det, at de første have langt større Fordele af at beholde Garnisonerne, end de nye i den første Tid have af at modtage dem. Jeg mener derfor, det var rigtigt, at Staten tænkte paa saa meget som muligt at imødekomme Kommunerne, for at begge Parter kunde blive fuldt tilfredse. Det er atter en af de Grunde, hvorfor jeg med Beklagelse har set de indgaaede Overenskomster briste.

Men naar vi nu staa overfor Spørgsmaalet: hvorledes, erkender jeg, at den højtærede Minister neppe kunde vælge nogen anden Vej end den, han har valgt, nemlig den første af de to, der staa ham aaben: Indkvartering i Henhold til den nuværende Indkvarteringslovgivning. At denne Indkvartering paa en Mængde Omraader ikke kan blive synderlig fulden, følger af sig selv, men jeg forudsætter, at der, naar den gennemføres, alligevel vil ske en Række Forbedringer, saa at maaske begge Parter ogsaa ad denne Vej kunne blive nogenlunde tilfredse. Have de nye Garnisonsbyer nogen Sikkerhed for at beholde deres Garnisoner, vil den private Entreprise meget hurtigt se sin Fordel ved gennem Forhandlinger med Lovgivningsmagten at fremskaffe Kaserner, som det er sket andre Steder og da navnlig i Nyborg. Selv om man altsaa ikke kommer den Vej, som er den bedste: at Staten selv bygger, vil man maaske ogsaa ad den Vej, man her har valgt, efterhaanden kunne faa taalelige Vilkaar. Dette gælder ogsaa Kasernespørgsmaalet. Med Hensyn til de andre Etablissementer, som der skal til ved en Garnison, fastsætter Lovgivningen Bestemmelser for, hvad der kan paalægges Kommunerne, og hvad Staten selv skal skaffe. Det ærede Medlem nævnedes, saa vidt jeg husker, Sygehusene. Det hører til de Foranstaltninger, som Kommunerne skulle træffe efter nærmere Forhandling med Staten. (*K. M. Klausen*: Staten forrenter dem!). Det ærede Medlem maa give mig Ro til at tale. Jeg siger efter en nærmere Forhandling med Staten. Forholdet er nu saaledes, at et Par af de større Garnissionsygehuse ere byggede af vedkommende Kommuner og forrentes og amortiseres af Staten. (*Christian Rasmussen*: Til Dels!). Til Dels, fordi det er billigere. Dog er for et af dem, nemlig Nyborg Garnissionsygehus, Renten ikke billig, der er kun en Del, som er billig, nemlig Grunden, den er ansat til en ren Minimumspris, og Forrentningen bliver derfor meget ringe, hvorimod selve

Bygningsomkostningerne ere ansatte, saavidt jeg husker, til 5 pCt. i Rente og Amortisation, og det kalder jeg normalt. Men i alt Fald er der intet Spørgsmaal om, at man ad denne Vej kan tilvejebringe, hvad man skal have. Bekostningerne ere efter min Mening ikke saa store, at det skulde bevirke, at man veg tilbage derfor.

Besparelserne ville i dette Øjeblik blive et Par Hundrede Tusinde Kroner. Efter den første Beregning, der er forelagt os, vil der spares 138,000 Kr. om Aaret, naar man undgaar Kaserner og tager Indkvartering hos Borgerne, men en Del Lempelser, som ved Kontrakterne vare givne Byerne ud over selve Kasernespørgsmaalet, falde nu bort, og derved bliver det formodentlig i visse Retninger noget billigere. De Tal, som ere opstillede her, vilde, naar man fradrager, hvad Evakueringen af de andre Garnisoner vil andrage, have været: med Kaserner 608,700 Kr. minus 139,000 Kr., uden Kaserner 471,000 Kr. minus de 139,000 Kr. Altsaa Differencen var omtrent 138,000 Kr.

Jeg maa i Modsætning til, hvad der er udtalt fra de andre Sider, hævde, at skulle Forsvarslovene gennemføres — og det er jo denne Regerings Hovedopgave til at begynde med —, skulle hurtigst og snarest muligt Garnisonerne forlægges. Det er ikke nok at sige, at Hærloven ikke har bestemt, hvilke Garnisoner der skal forlægges. Den har bestemt, hvor meget der skal ligge paa Sjælland og hvor meget paa den anden Side Store Bælt. Det fastsættes i Hærlovens § 35 for Fodfolkets Vedkommende og i en senere Paragraf for Artilleriets. Hermed er Garniseringen angiven i sine Hovedtræk. Det, der staa frit for Administrationen, er da kun, hvilke Dele der skal flyttes fra Jylland-Fyn til Sjælland. I den Henseende foreslaar den, at Nyborg og Fredericia rømmes. Rømningen af Helsingør udskydes. Jeg har ikke personlig noget mod denne Ordning, idet Helsingør ligger i den nordlige Rayon, og om den end muligvis set fra de forskellige militære Synspunkter ikke ligger saa godt som Hillerød, er Afstanden dog ikke større end, at det maaske indtil videre vil kunne gaa an at lade den være Garnisonsby, og derved spares der noget. Men de to andre Garnisoner vil det altsaa være uundgaaeligt at flytte. Naar Hærelæden har valgt disse to, har den sine rent tekniske Grunde dertil, som der ikke er noget at sige til. Hvis det kun drejede sig om Mandskabet, kunde man sige, at